

N:o 161.

Af herr **M. Dahn**, med förslag till ändrad lydelse af §§ 7 och 8 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897.

På grund af Kongl. Maj:ts proposition n:o 26 till innevarande Riksdag angående ändrad lydelse af vissa paragrafer i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, vågar jag föreslå till antagande här nedanskrifna lydelse af §§ 7, 8 i nämnda lag.

Enligt gamla reglementet för riksbankens styrelse skulle, när metalliska kassan gått ner under det fastställda beloppet — femton millioner kronor — bankofullmäktige hafva sig angeläget att snarast möjligt uppbringa kassan till nämnda belopp. Enligt § 8 i lagen af 1897 för Sveriges riksbank må metalliska kassan ej *bibehållas* vid lägre belopp än tjugofem millioner kronor; det vill säga, att om metalliska kassan nedgår derunder, skall den åter höjas till lagstadgad belopp. Men detta hindrar naturligtvis icke, att metalliska kassan kan under exceptionella förhållanden någon tid vara under nämnda belopp.

Att någon tids rådrum behöfves för att åstadkomma jemvig till rubbade förhållanden, synes äfven framgå af § 26 i riksbankslagen, der det heter: att om dessa lätt säljbara utländska statspapper, som skola motsvara reservfonden, någon gång behöfva afyttras till förstärkning af de i § 6 omnämnda kassatillgångar, skola fullmäktige, *så fort sig göra låter*, uppbringa denna fond af utländska obligationer till ett reservfonden motsvarande belopp.

Såväl komiterade i sitt betänkande som Kongl. Maj:t i sin proposition använda i § 8 samma uttryckssätt angående metalliska kassan: att den ej må *bibehållas* vid lägre belopp etc.

Det synes således som ginge en viss elasticitet, liksom en röd tråd, genom vår riksbankslagstiftning; gående derpå ut, att lagen under vissa exceptionella fall får hvila, men att fullmäktige, så fort sig göra låter, skola bringa de rubbade förhållandena i jemvigt.

Jag vågar därför föreslå,

att med ändring af den kongl. propositionen §§ 7 och 8 i lagen för Sveriges riksbank erhålla följande lydelse:

Utöfver det enligt § 6 medgifna belopp är riksbanken berättigad till sedelutgifning af högst ett hundra millioner kronor samt, der särskilda förhållanden sådant påkalla, af ytterligare ett belopp uppgående till den summa, hvarmed metalliska kassan öfverstiger fyrtyo millioner kronor. (För öfrigt lika med den kongl. propositionen).

§ 8.

Såsom riksbankens metalliska kassa skall beräknas allt riksbanken tillhörigt och inom landet befintligt svenskt och utländskt guldmönt samt omöntadt guld. Metalliska kassan må ej *bibehållas* vid lägre belopp än fyrtyo millioner kronor.

Skulle öfversigt eller uppgift, som i § 24 omnämnes, utvisa, att metalliska kassan nedgått under fyrtyo millioner kronor, eller att den i § 7 medgifna sedelutgifning öfverskridits, skall förhållandet, så fort sig göra låter, varda rättadt.

Stockholm den 13 februari 1901.

M. Dahm.